جنگ فریب و نیرنگ است.

از ابوهریره و جابر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «الْحَرْبُ خَدْعَةٌ»: «جنگ فریب و نیرنگ است».
[صحیح است] [متفق علیه]

جنگ فریب و نیرنگ است؛ یعنی فریب دادن کفار و نیرنگ زدن به آنها در جنگ جایز است تا آنها را دچار مشکل نموده و به ایشان ضرر برسانیم، به شرطی که فریب و نیرنگ ما با زیانی برای مسلمانان همراه نباشد. و این کار در شریعت مذموم نیست، بلکه از امور مطلوب می باشد. ابن منیر رحمه الله می گوید: «جنگ خوب و کامل آن است که با فریب و نیرنگ باشد نه با مواجهه ی با دشمن؛ چون مواجهه ی فیزیکی با دشمن خطرات خود را دارد و پیروزی با فریب و نیرنگ بدون خطر است». اما خیانت از مصادیق فریب و نیرنگ نیست. و خیانت، نقض عهد و پیمان و اتفاق میان مسلمانان و دشمنان شان می باشد. الله متعال می فرماید: «وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِن قَوْمٍ خِيَانَةً فَانبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاء إِنَّ اللهَ لاَ يُحِبُّ الخَائِنِينَ» [انفاق: 58] «و اگر از گروهی بیم خیانت داری، [پیمان شان را] به آنان بازگردان [تا آگاهی طرفین از نقض پیمان] به طور یکسان [باشد]. بی تردید، الله خائنان را دوست ندارد». یعنی اگر بین شما مسلمانان و قومی عهد و پیمانی وجود دارد، قبل از جنگ با آنها، ایشان را از لغو آن آگاه کنید تا شما و آنها در یک وضعیت باشید.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4956